

før læste op, at Regeringen er gaaet ud fra, at Garnisonsforholdene ville kunne ordnes administrativt.

Forsvarsministeren paaberaabte sig alt-
saa i denne Redegørelse Finansudvalget som
Helhed. For anden Gang var der nu fra Re-
geringspartiets Side fremkommet Antyd-
ninger af, at Oppositionen i Finansudval-
get, den radikale som den socialdemokra-
tiske, var med i en Tilslutning til Garni-
sonsflytningen og disse Udgifter. Ingen
kan da forundre sig over, at man fra vor
Side søgte Oplysning om, hvorpaa disse
Meddelelser fra Finansudvalget, fra Rege-
ringens Side og i Regeringspartiets
Presse støttede sig. Selvfølgelig forhørte
vi os derom, og saa gaves der os de Op-
lysninger om denne Sags Behandling, som
udførligst ere givne i et Interview, som min
Nabo, Folketingsmanden fra Ringsted
(Zahle), den 6. Januar lod meddele i „Poli-
tiken“, og dette gik ud paa, at der var
fremsendt en Skrivelse fra Krigsministe-
riet til Finansudvalget, men denne Skri-
velse var imod, hvad der er Sædvane i
Finansudvalget, ikke bleven trykt og om-
delt i Finansudvalgets Aktstykker før Da-
gen efter eller samme Dag, som Svaret fra
Finansudvalget afgik. Man har nu meget
stærkt, — og den ærede Ordfører for Re-
geringsfartallet har meget stærkt angrebet
den Kritik, der er rettet mod, hvad der
er foregaaet i Finansudvalget, fra vor Side.
De Ord, som ere anvendte her i Bladets
Spalter, skal jeg ikke gentage, de ere oplæste
af Ordføreren, og jeg formoder ogsaa, at For-
manden finder, at de ikke ere parlamenta-
risk anvendelige. Efter hvad den ærede
Ordfører i Dag har sagt, synes det mig
ogsaa, at den Kritik, som er rettet mod
Finansudvalgets Ledelse, maa rettes ikke
mod Finansudvalgets Ledelse, men deri-
mod mod den højtærede Forsvarsminister,
som har anvendt en Skrivelse i Strid med
den Mening, der var lagt i den fra Ud-
valgets Side. Thi Referatet af de Udta-
lelser, som ere fremsatte af den ærede
Ordfører og den højtærede Forsvarsmini-
ster, vil i Morgen, naar det foreligger her
i Rentryk, vise, at den ærede Ordfører
bestemt forvarer sig imod, at der gennem
denne Skrivelse er givet nogen finansi-
el Bemyndigelse, og den højtærede Forsvars-
minister har i den offentlige Redegørelse
søgt at give Offentligheden Indtryk af, at
Finansudvalget havde bundet sig, og søgt
at kaste et Skin over den radikale og so-
cialdemokratiske Opposition, som var gan-
ske uberettiget.

Nu har jo den højtærede Forsvarsmi-

nister gentagne Gange takket det ærede
Medlem for Københavns Amts 2den Valg-
kreds (K. M. Klausen), fordi han har er-
kendt, at der i Finansudvalgets Ledelse
ikke er foregaaet noget uberettiget. Jeg
havde Indtryk af, at efterhaanden blev
det det ærede Medlem for Københavns
Amts 2den Valgkreds noget varmt øvre
paa hans Plads, da i Dag ogsaa Ordfø-
ren ustandselig fandt Anledning til at yde
ham Tak. Jeg skulde ogsaa meget gerne
have været det ærede Medlem Tak skyldig
for disse Udtalelser, hvis de vare frem-
komne lidt tidligere. Men jeg forstaar
ikke, hvorfor det ærede Medlem for Kø-
benhavns Amts 2den Valgkreds, der alt-
saa maa have haft den Opfattelse, at der ikke
er foregaaet noget urimeligt i Finansud-
valget, ikke tidligere har retledet Befolk-
ningen i saa Henseende, thi i de social-
demokratiske Blade er der fremkommet et
Interview med den ærede Folketingsmand
den 6. Januar 1911, hvor det ærede Med-
lems Bedømmelse af, hvad der her er fore-
gaaet, har en ganske anderledes voldsom
Karakter end den rolige Maade, hvorpaa
han har behandlet Sagen her paa Rigs-
dagen. Korrespondenten, hvis Artikel er
formet saaledes, at man maa antage, at
den stammer fra den sædvanlige Korre-
spondent, en Kollega af det ærede Medlem
her i Folketinget, siger følgende: „Vi
spurgte i Dag K. M. Klausen, hvad han
nu mente om den Sag. Hr. Klausen var
meget forbitret, han erklærede, at en saa-
dan Tilsidesættelse af Lov og Ret havde
han ikke ventet. Hvad der her præsteres,
have vi ikke set Magen til siden Proviso-
rietiden i Firserne. Her er simpelt hen
Tale om en Forbrydelse, et voldeligt Brud
paa Grundloven, og hele Folket maa nu
rejse til Kamp imod Regeringen. Hr. J.
C. Christensen har i Dag fundet Situatio-
nen saa alvorlig, at han har udsendt en
Erklæring, hvori han med en rørende En-
foldighed søger at reducere Affæren.“

Se, jeg vilde virkelig have været det
ærede Medlem taknemmelig, hvis han lidt
tidligere havde rettet de Udtalelser, som
saaledes ere tillagte ham. Det ærede Medlem
er ikke til Stede i Salen nu, han havde an-
modet mig om, hvis min Tur kom til at tale
paa et vist Tidspunkt, inden han var nødt til
at forlade Salen, at give ham Lejlighed til
at tale først, hvilket jeg gik ind paa, og
jeg fik da Lejlighed til at sige, at jeg
vilde omtale disse Forhold. Jeg skal der-
for ledsage Oplysningen med den Be-
mærkning, at han erklærede, at han ikke
vedstod, hvad der var ham tillagt i den